

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅς συνεργάται δεκτοὶ πάντες.
Συνδράμαί δεκταὶ
εἰς χαρτονομίσμα παντὸς ἔθνους,
προκληρωτά.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΓΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβνια καὶ πρακτο-
ρεῖα. Τόμος ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10.
Ἐξωτερικῶ φράγκα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ῥόμβου, ὀπισθεν τοῦ Ναοῦ ἀριθ. 9.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσῶτερ.δρ. 8,—Ἐξῶτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Λαὸς καὶ Κυβέρνησις (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως. — Ἄριστοι καὶ Ἕπτεροι ὑπὸ Κ. Σαϊ-
νοπούλου. — Εἰς μελαγχολῶσαν φήλην ὑπὸ Α. Γ. — Ἀρμονικὰ τραγούδια. Κόρη καὶ πεταλούδα. Ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ι. Θ. Δημη-
τροπούλου. — Τραγούδι τοῦ χωρισμοῦ, ὑπὸ Ἀθανασ. Μιχάλη. — Τὸ πάνθειον τῶν διαπρεπῶν ἀνδρῶν (μετ' εἰκόνων συνέχεια) ὑπὸ
Φ. Πρίντζη. — Αἱ παράδοξοι περιπέτειαί ἐνὸς Ῥώσου σοφοῦ (συνεχεῖα μετ' εἰκόνων), (μετάφρασις) ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Τὸ «Ἀθή-
ναϊον». — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελία.

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Χαιρετίζομεν εὐφροσύνως τὴν νέαν ἐκβασὶν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ἀγαλλόμεθα ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος, πληρούμεθα χαρᾶς ἐνδομύχου ἐκ τοῦ γενικοῦ πόθου τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, καὶ μετ' ἀκράτου ἐλπίδος ἀτενίζομεν πρὸς τὸν ἡγέτην τῆς δυνάμεως, ἥτις ἐτάχθη ἤδη πρὸς κίνησιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν μηχανῆς, ἥτις προώρισταὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐκρυθμον πορείαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Προσοκᾶ δὲ ἤδη ὁ λαὸς κρεῖσσον μέλλον, ἐθνικὴν προαγωγὴν καὶ πολιτικὴν βελτίωσιν. Καὶ δικαίως· διότι παρήλθε πλέον ὁ καιρὸς τῶν υποσχέσεων, τῶν πομπωδῶν λόγων, τῶν ψευδῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν ἀνευθύνων ἀποτυχιῶν.

Ἦδη δὲ ὅτε διέρρευσαν τὰ ἀθρόα συλλαγήτηρια, αἱ ἐγκάρδιοι καὶ ἡγεμονικαὶ δεξιώσεις καὶ εὐχαρισταί, ὀμοθυμιαὶ καὶ δυσθυμιαί, συμπόσια καὶ πυροτεχνήματα, συγκινήσεις, ἰκανοποιήσεις καὶ παροχαὶ καὶ ἐπῆλθε τὸ στάδιον τῆς σκέψεως καὶ ἐνεργείας, στραφῶμεν ὀλίγον καθ' ὕψιστον καθῆκον ἐφ' ὅσον ὁ δημοσιογραφικὸς ἡμῶν κάλαμος ἐπιτρέπει πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην σφαιραν καὶ μετὰ ψυχραιμίας παράσχωμεν τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις πρὸς τὸν ἄνδρα, ὅστις τὴν ὑποστήριξιν πάντων ἡμῶν ἐπικαλεῖται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου καὶ δυσχεροῦς αὐτοῦ ἔργου, καθ' ὅσον, ὅσα ἐπιβάλλεται ἡμῖν ν' ἀντιπράττωμεν πρὸς πολιτείαν, ἣν τὸ ἔθνος θεωρεῖ ὀλεθρίαν, κατὰ τοσοῦτον ὑποχρεούμεθα νὰ συμπράττωμεν πρὸς εὐόδωσιν ἔργου κοινου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου.



Ὁ ἡγέτης τῆς νῦν κρατούσης πολιτικῆς μερίδος πολλάκις ἀπεφάνθη περὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου, τὸ δὲ ἔθνος σαφῶς διετύπωσε τὰς ἀξιώσεις του πρὸς ὑποστήριξιν ἐκείνου, ὃν ἤθελε νὰ ἰθύνῃ τὰς τύχας του. Δυστυχῶς ὅμως καὶ πολλάκις εὐρέθη εἰς θέσιν ν' ἀποσκορακίση καὶ ἀνατρέψῃ τὴν κυβερνήσιν ἐκείνην, ἥτις μεῖλας τὰς εὐσιώτους ἐπαγγελίας τῆς καὶ ὁμοφωνίας καὶ συμποίας μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ στέμματος ἐφάνη ἀνίκανος καὶ ἐπιλήσμων τῶν καθηκόντων τῆς.

Θεωροῦντες, ὅθεν ὅτι μεγάλην ἐκδοούλευσιν παρέχομεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις καὶ τοῖς ἡγέταις τῶν τῆς πολιτείας ἡμῶν, ἀναγράφομεν ὡδε τὴν ἔννοιαν τῆς ψήφου τῆς 16 Ἀπριλίου, πρὸς πλείονα σύνδεσιν, ὁμόνοιαν καὶ σύμπραξιν λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως.

Ἡ ψήφος τῆς 16 Ἀπριλίου ἦτο ψήφος τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, ἦτοι προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ἠθικῆς καὶ εὐημερίας. Δηλαδή σκοπὸν εἶχε·

1. Τὴν ταχίστην ἐπίτευξιν τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ Κράτους μετὰ τῶν δανειστῶν του συνωδὰ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἦτοι ἀνευ τῆς ταπεινώσεώς του, τῆς στρατιωτικῆς ἐξασθενήσεως τοῦ ἔθνους ἢ καὶ τῆς παραλύσεως τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως διὰ τῆς καταργήσεως θεσμῶν ὠφελίμων εἰς τὴν πρόδον αὐτοῦ κτλ. Τὸ ἔθνος ἔννοεῖ νὰ παραχωρήσῃ ὅ,τι εἰλικρινῶς δύναται ἀνευ βλάβης.

2. Τὴν κατάργησιν φόρων καταθλιπτικῶν, παραβλαπτόντων τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόδον τοῦ τόπου καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῶν δι' ἑτέρων ἥττον ἐπιζημιῶν.

3. Τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ διαμόρφωσιν διὰ μέτρων καὶ νομοθετημάτων ἐξασφαλίζοντων τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

4. Τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς συναλλαγῆς καὶ τῶν φιλικῶν ἢ κομματικῶν παροχῶν καὶ ὑποχωρήσεων, αἰτίνας παραδράπτουσι τὰ γενικὰ συμφέροντα.

5. Τὴν βελτίωσιν τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, τὴν ἄρσιν κατὰ τὸ ἐνὸν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας, τὴν βελτίωσιν τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ τὴν εἰσαγωγὴν θεσμῶν παρεχόντων ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον.

6. Καὶ ὅ,τι ἄλλο δύναται μία πατριωτικὴ κυβέρνησις νὰ πράξῃ διὰ τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἔθνους καὶ ἐστῶσαν βέλαιοι πάντες, ὅτι οὐδὲν νέφος δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ οὔτε τὸν ἐσωτερικὸν οὔτε τὸν ἐξωτερικὸν ὀρίζοντα τῆς ἡμετέρας χώρας.

Ἡ Διεύθυνσις

ΩΚΕΑΝΟΙ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙ

Ἐκ τῆς ἱστορίας διδασκόμεθα, ὅτι πλεῖστα χθαμαλὰ μέρη τῆς γῆρου ἐκαλύπτοντο ὑπὸ ὑδάτων, καὶ τῆ συνεργείᾳ τεχνητῶν, ἢ καὶ φυσικῶν διωρύγων τὰ ὕδατα κατέρρευσαν πρὸς ἐπὶ χθαμαλότερα μέρη, τὰς θαλάσσας, καὶ οὕτω ἀπετέλεσαν αἱ μὲν διώρυγες τοὺς ποταμούς, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ὑδάτων καλυπτόμενα μέρη καὶ ἦδη ἀποξηραθέντα, τὰς πεδιάδας· πλεῖστα πεδιάδας σχηματισθεῖσαι φέρουσι ἀκόμη λείψανα, δι' ὧν καταφαίνεται, ὅτι αὐταὶ ἐκαλύπτοντο ὑπὸ ὑδάτων καὶ ταῦτα δὲν εἶναι μόνον τὰ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἀποξηραθέντα ἐλώδη μέρη, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ εἰσέτι ὑψιστάμενα ἐν ταῖς πεδιάδι βαλτώδη· πρὸς δὲ ἐκ τῆς γεωλογίας πληροφοροῦμεθα, ὅτι οὐ μόνον τὰ χθαμαλὰ μέρη ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ κορυφαὶ τῶν ὑψηλοτάτων ὄρεων ἐβυθίζοντο ἐντὸς τῶν ὑδάτων ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν εὑρισκομένων ἀπολιθωμένων ὄστων θαλασσίων ζῶων, καὶ ἐξ ἄλλων γεωλογικῶν φαινομένων. Τὰ φαινόμενα ταῦτα καὶ διάφοροι παρατηρήσεις ἐξηνάγκασαν οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ φιλοσόφους καὶ θεοπνεύστους ἀνδράς νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἅπας ὁ ἡμέτερος πλανήτης, ἐκαλύπτετο ὑπὸ ὑδάτων(α), ἀλλὰ καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ἐπιστήμονας γεωλόγους νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τοῦτο, δι' ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ θεωριῶν.

Ἐνεκα δὲ ἐσωτερικῶν ἠραιογενῶν δυνάμεων καὶ ἐκρήξεων προσελθουσῶν ἐκ τῆς διαπύρου καὶ τετρακτίας καὶ ἀεροειδοῦς καταστάσεως τῶν ἐνδῶν τῆς γῆς στρωμάτων, ὡς ἴδομεν ἐν τῷ περὶ γηγενεῶς θερμότητος κεφαλαίου, (βλέπε φύλλον 1, σελ. 3) ἀνυψώθη εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς, ὁ ὑπὸ τὴν θάλασσαν στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο θερμότερος καὶ λεπτότερος, καὶ οὕτω ἐσχηματίσθησαν αἱ ἡπείροι καὶ αἱ ἀπειράριθμοι νῆσοι, καὶ ἐκ τῆς συστολῆς, ἣν ὑπέστη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ στερεοῦ τῆς γῆς φλοιοῦ παρήχθησαν αἱ ἐξογκώσεις καὶ αἱ κυρτώσεις αὐτοῦ καὶ οὕτω διὰ τῶν ἐξογκωμάτων καὶ κυρτωμάτων τούτων παρήχθησαν καὶ ἀπετελέσθησαν τὰ ὄρη καὶ αἱ χαράδραι καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἡπείρων, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βοθοῦ τῶν θαλασσῶν, παρουσιαζόμεναι ἀνωμαλῖαι, αἱ τοσοῦτο χρησιμεύουσι διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἦδη σχηματισθέντων ὄρεων καὶ ὑψωμάτων κατέρρευσαν ὕδατα συνηχθησαν πρὸς τὰ χθαμαλότερα μέρη τῆς γῆς ἐπιφανείας διὰ τῶν φαράγγων καὶ ποταμῶν καὶ οὕτω ἀπετέλεσαν μίαν συνεχῆ ὑδατίνην ἐπιφάνειαν, ἐξηπλωμένην ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ὡς περ μανθῶας, τὴν θάλασσαν διακρινόμενὴν ὑπὸ τριῶν ὠκεανῶν, τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ Μεγάλου ὠκεανοῦ. Εἰς δὲ τὴν κατασκευὴν

(α) Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὕδωρ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ γῆ· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτοῦ καὶ ὤφθη ἡ γῆ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν γῆν τὴν καὶ τὸ σῶσθημα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θάλασσα σ.σ.σ. (Προφ. Γεν. κεφ. Α. 1).

τῶν ὄρεων, φαράγγων, κοιλάδων καὶ πεδιάδων, εἰς τὴν ποικιλίαν μορφῶν, λέγω, κατασκευὴν τῶν ὄρεων πρὸς κατέρρευσιν τῶν ὑδάτων ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν κλιτύων τοῦ δρους δίκην ὄροφης οἰκίας τινός, τοσαύτην ποικιλίαν καὶ ἀρμονίαν παρατηροῦμεν, ὥστε θαυμάζομεν καὶ ἐκπλησσοῦμεθα καὶ διὰ τὴν σκοπιμότητα αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὴν θαυμασίαν αὐτῶν διάταξιν καὶ καλλοῦν καταγοητευόμεθα καὶ θαυδοῦνται τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς καὶ αἰρεται ἡ φαντασία τοῦ ποιητοῦ πρὸς ὕμνους δοξολογίας καὶ εὐχαριστήσεως τοῦ Πλάσαντος ταῦτα.

Τὰ ἐκ τῶν ἀπειρῶν πρὸς τὰ χθαμαλότερα μέρη κατέρρευσαν ὕδατα ἐκάλυψαν τὰ 0,75 ἢτοι τὰ 3/4 ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ τοῦτο σκοπῶς ἐγένετο, ὅπως ἡ θάλασσα εὐκολότερον δύναται νὰ διαβρέχῃ τὴν γῆσον, ἢ δὲ διαβροχῇ αὕτη μεγίστην ὠφέλειαν παρέχει εἰς τὰς ἡπείρους, καὶ σπουδαίως συντελεῖ εἰς τὴν ὀργανικὴν καὶ ἀνόργανον ἀνάπτυξιν τῶν ἐπὶ τῆς ἕντων, ἄνευ τῶν ὑδάτων ἡ ξηρὰ θὰ ἐπαρουσίαζεν ἐν ψυχρὸν νεκροταφεῖον, μίαν ἐπιφάνειαν γυμνῆν, λιθώδη, ἄνευ χαράδρων, ἄνευ ποταμῶν, ἄνευ βυάκων, ἄνευ πηγῶν, ἄνευ φυτῶν καὶ τέλος ἄνευ ζῶων· διὸ μεγίστην πρόνοιαν ἔθετο ὁ Δημιουργήσας ταῦτα, ὅπως ἡ ξηρὰ πανταχόθεν περιβάλλεται ποικιλοτρόπως ὑπὸ τριπλασίας θαλάσσης, διότι ἄνευ αὐτῆς ἡ ξηρὰ δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ ἐκτελῇ ἀρμονίως τὸν προορισμὸν τῆς.

Ἄλλ' ὅσην ὠφέλειαν ἡ θάλασσα παρέχει τῇ ξηρᾷ, τοσαύτην πάλιν ἡ ξηρὰ τῇ θαλάσσῃ· ἄνευ τῆς ξηρᾶς ἡ θάλασσα θὰ ἀπέτελει μίαν παμμεγίστην λεκάνην σεσηπότος ὕδατος, ἐξ ὧ θὰ ἀνεδίδοντο δύοσσομοι ἀναθυμιάσεις, ἐνεκα τῆς ὁποίας θὰ ἀπέθνησκον οὐ μόνον τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὰ φυτὰ ὁμοίως καὶ τὰ ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ θὰ ἠρνήζοντο ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Τὰ πάντα λοιπὸν θὰ ἦσαν ἀτελῆ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πλανήτῃ ἂν μὴ ἡ θάλασσα καὶ ξηρὰ εὑρίσκοντο εἰς ἀμείνον συνάφειαν πρὸς ἀλλήλας, διότι ἡ μὲν θάλασσα παρέχει τῇ ξηρᾷ ἄφθονα ὕδατα πρὸς ἀρδευσιν καὶ ζωογόνησιν τῶν φυτῶν καὶ ζῶων, ἡ δὲ ξηρὰ ἀποστέλλει τῇ θαλάσσῃ διὰ τῶν ὑδάτων, ὡς δῶρον εὐγνωμοσύνης, ἄλατα καὶ πλεῖστα ἄλλα συστατικά, δι' ὧν οὐ μόνον τῆς σήψεως ἀπαλλάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀκατέλληλος πρὸς ζωογόνησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν αὐτῇ ζῶων καὶ φυτῶν καθίσταται.

Τὴν ὠφέλειαν δὲ ἣν τὰ ὕδατα παρέχουσι τῇ ξηρᾷ καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἀποκόμισιν διαφορῶν ἀλάτων καὶ γαιῶν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν τῆς ξηρᾶς, ἣν ταῦτα ἀπεργάζονται ἐνεκα τῆς ἀποκομισεως τῶν διαφορῶν πετρωμάτων, προτιθέμεθα νὰ περιγράψωμεν.

(Ἔπεται συνέχεια) Κωνστ. Χαϊνόπουλος

Εἰς Μελαγχολῶσαν Φίλην

Α' Ω! διατὶ μελαγχολεῖς ἀσίπποτε, σὺ, φίλη; Τὸ μέτωπόν σου διατὶ ὀδύνης στέφει πόνος; . . . Τὰ εὐφρανα εἰσίγησαν, τὰ θελητικὰ σου χεῖλη. Δὲν ἔδεις πλέον μὲ φωνὴν λιγείας ἀηδόνος.

Α' Α, πόσον ἠθέλον ἐγὼ γλυκὰ νὰ σὲ πρᾶνω Σβεννύων τὴν ἀκοίμητον τοῦ στήθους σου ὀδύνην· Ἐπόθουν, ναί, πλησίον σου τὴν κεφαλὴν νὰ κλίνω Κ' εἰς τὴν γλυκίαν ὕψιν σου νὰ θεωρῶ Ἐκ ἐ ν η ν . . .

Μίαν παρθένον ὄλσσα ἠδίστην, μάγον, φίλη, Καὶ τραῦμα ἐν μ' ἠνέφεξε βαθὺ ἐν τῇ καρδίᾳ· Πῶς νὰ ἀνοίξω εὐθθυμῶν λοιπὸν πρὸς σὲ τὰ χεῖλη Ἀφοῦ δεσνὴ μὲ τυραννεῖ κ' ἐμὲ μελαγχολία; . . .

Μίαν παρθένον ὄλσσα ἠδίστην, μάγον, φίλη, Καὶ τραῦμα ἐν μ' ἠνέφεξε βαθὺ ἐν τῇ καρδίᾳ· Πῶς νὰ ἀνοίξω εὐθθυμῶν λοιπὸν πρὸς σὲ τὰ χεῖλη Ἀφοῦ δεσνὴ μὲ τυραννεῖ κ' ἐμὲ μελαγχολία; . . .

Ἀχ! πῶς ἠγάπησά ποτε καὶ μὲ παλμοὺς ταχεῖς Ἦτένιζον τὴν ἕφατον τῆς φίλης μου εἰκόνα! Ὡ, τότε ἤμην βλβιος, εὐδαίμων, εὐτυχής, Ζωὴν μοι ἔδιδον τερπνὴν τὰ θέλητρά της μόνα!

Ἄλλ' ἤδη τὴν ἀπόλεσα ἐξαίφνης. . . τώρα μόνος Ἀναμνηστικῶν ἔνδοκρος τὰ θεῖα ὄμματα της· Ναί, ὁ πολὺς τοῦ στήθους μου ἀξάνει, φίλη, πόνος Ἀναπολῶν τὸ μυρικόν, γλυκὺ μεϊδιάμά της! . . .

Β'

Τὸ κέντρον, φεῦ, τοῦ ἔρωτος εἶνε δοιμύ, ὦ φίλη, Καὶ ἡ καρδία ὑπ' αὐτὸ αἰμάσσουσα ἀσπᾶρει· Ὁ ἔρως εἶνε θάλασσα ἀκάθικτος, ὀργίλη, Θυέλλας καὶ νανάγια φρικτὰ συνήθως φέρι.

Ὁ ἔρως κλύδωνας δεινοὺς παρέχει καὶ τυφῶνας Καὶ συσπαράσσει βασιλεῖς καὶ ἥρωας συγχρότως — Δίδει ἔρως βασιλεὺς εἰν' ἐπὶ Γῆς ὁ μόνος Ἀνάσσει, καὶ τὸ σκῆπτρόν του θὰ εἴη εἰς τοὺς αἰῶνας!

Γ'

Ὡ! εἶθε ἡ καρδία σου, ἦεις ἀβῶδες νῦν πάλλει Οὐδέποτε τοῦ ἔρωτος νὰ αἰσθανθῇ νυγμούς· Ἀκουσον, φίλη Ἰλαρά, ἡ Μοῦσα τί σοὶ ψάλλει: Ἐχει φρικτώδεις ὁ ἔρων τοῦ στήθους οπαραγμούς.

Μελαγχολῶσα τ' ὄμμα σου στρέψον τὸ νῆον, φίλη, Κ' ἰδὲ τὴν φύσιν τὴν λαμπρὰν, ἦεις θυμῆρης χάρει· Ἀκουσον πῶς ἡ ἀηδὼν σιενάξει ἡ αἰμύλη· Ὡ, ἔαρ, ἔαρ πάντερον, ἰδοῦ, παντοῦ μαρμαίρει!

Στρέψον κ' ἰδὲ τὸν οὐρανόν γλαυκόχρονον καὶ ὠραῖον. Ἀχ, πῶς μαγεῖται τὸ τερπνόν, τὸ διαηγές του χροῦμα! Ἰδὲ κατάπλεον τὴν γῆν ἐξ εὐώδων ἀνθέων· Πόσον ἠδύνουσι αὐτὰ τὸ ἐκδαμβόν μας ὄμμα!

Ναί, ἀνθη, ἀνθη ἐκλαμπρα, σὺ, δρέψον κατὰ μόνας· Ἰδὲ τὸ κρῖνον τὸ ἄγνόν, τὴν καλλοῦν τῶν ἰου· Ἰδὲ πῶς θάλλει εὐχροον, γλυκὺ, εἰς τοὺς ῥοδῶνας Τὸ ῥόδον τὸ ἐρατεινὸν τοῦ ἄττικου Μαΐου!

Δ'

Ὡς θάλλει ἔαρ εὐανθές καὶ θέλγει τὰς αἰσθήσεις Οὕτω καὶ σὺ ἀνάθαλλε τὸν πόνον ἀφοῦ σβύσης· Ἐχεις τὸ μέλλον εὐελπι, τὰς χάριτας πολλὰς, Τὸ παρελθὸν λησιμόνησον καὶ μὴ μελαγχολᾷς!

Α. Γ. Γ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ

Τῷ Κρίνω

Ness un maggior dolore Che ricordarsi del tempo felice Nella miseria (DANTE)

Ἐκεῖ ποῦ τρέχαμε τὸ βράδυ Εἰς τὴν ἄκρα τοῦ γιαιαοῦ Μὲ τὴν αἴρα τῆς θαλάσσης Μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.

Ἐκεῖ ποῦ τρέχαμεν οἱ δύο μας Κι' ὀμιλοῦσαμε γλυκὰ Τῆς ἀγάπης τὰ τραγουδία Τῆς καρδίας τὰ μυστικά.

Ἐκεῖ ποῦ βλέπαμε τὸν κόσμο Μ' ἄλλην ὄψιν μαγικὰ Ποῦ παρίστατο ἐμπρός Ἡ Ζωὴ μαγευτικὴ.

Τώρα ὑπάγω μοναχὴ μου Καὶ θρηνῶ μ' ἀπελπισμὸν Τὰ γλυκὰ τὰ δνειρὰ μας Τὸν πικρὸν μας χωρισμὸν.

Πρέβεζα Λθ. Μεγάλης

ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Κοιμώμωνα . . . καὶ εἶδα τὸ φεγγάρι τοῦ κρίνου νὰ στιλβῶν τὴν δροσίαν, κι' εὐθὺς μὴ πεταλοῦδα ὅλη χάρη πετιέται μὲ χνουδάτη φορεσιά.

Τὰ κάλλη του θαυμάζοντας μιλοῦσε τὴν ἀγνωστὴ τοῦ ἔρωτα λαλιά, κι' ἀχνάδα χρυσορρόδινη φιλοῦσε τὴ μὴ στοῦ ἀλλουνοῦ τὴν ἀγκαλιά.

Κι' ἐξύπνησα . . . Μὰ στ' ὄνειρον ἀλήθεια ἐκρύβουταν μὲ τρόπο μαγικὸ σὰν πεταλοῦδα ἡ κόρη μέσ' στὰ στήθεια ἀγάπης χύνει βάλσαμο γλυκὸ.

Ι. Θ. Δημητρόπουλος.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

(Σοννέτο).

Ὅταν ὁ νοῦς τὲς μέριμνες τοῦ κάτω κόσμου ἀφίσχῃ κι' ἀπὸ τὴν πλᾶσι φεύγοντας σὸ ἀπειρο ἔανοίξῃ, ἐκεῖ ποῦχουν τὰ δνειρα τὸ θρόνο τους στημμένο βλέπ' ἕνα φῶς τριγύρω του νὰ φέγγῃ σκορπισμένο.

Καὶ μὲ τὰ δύο τ' ὀλόγοργα καὶ μαγικά του μάτια βλέπει ἀπάνω σ' ὄνειρα νὰ χιτίζονται παλάτια καὶ κόσμοι χρυσορρόδιοι τριγύρω του ἔανοίγουν καὶ βλέπ' ἡ πίκρα κι' ἡ χαρὰ στὸν ἔρωτα πῶς σμίγουν.

Τὸ φῶς αὐτὸ τ' ὀλόχροσο, ποῦ ὀλόγυρα σκορπιέται —βάλσαμο θεοῦ στὴν ψυχὴν— ἀπ' ἀγνωστὴ πηγὴ εἶνε ἡ θεῖα ποιησι ποῦ γρήγορα δὲν σβύεται.

Κι' ὅταν ὁ ναῦς τοῦ ποιητῆ στὴν ἐμπνευσι ἔανοίξῃ πετᾶ σὲ ὕψη αἰθέρια καὶ φεύγει ἀπ' τὴ γῆ, καὶ ζῶντας μὲ τὴν ποιησι, στὴ ποιησι θὰ σβύσει.

Ι. Θ. Δημητρόπουλος.

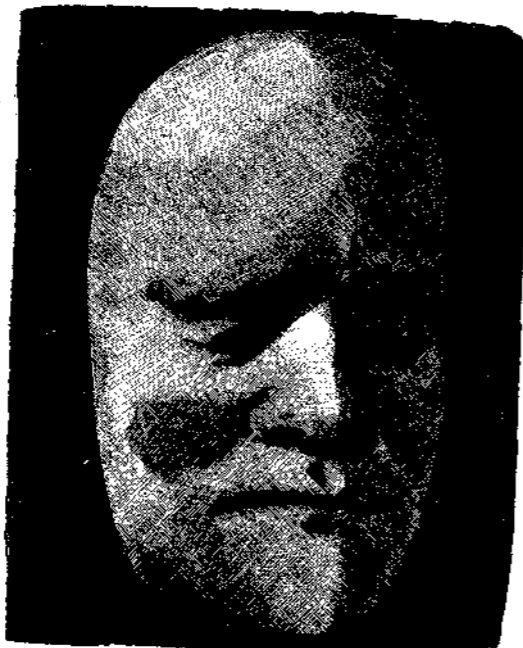
ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΕΠΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

(Συνέχεια ιδέ προηγούμενον φύλλον)

Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος!

Άγνωστον δυστυχώς έπακριδώς τυγχάνει μέχρι τούδε τις ήπηρεν ή εργάτης τού έκμαγειου τού προσώπου τού διασημου Βενιαμίν Φραγκλίνου. Τινές άποδίδουσιν αυτό εις τόν αυτόν διάσημον καλλιτέχνην Houdon, όστις είχε μεταβή εις Αμερικην διά τήν κατασκευήν τού άνδριάντος τού Ουάσιγκτωνος, και πολυ πιθανώς εν τώ αυτώ καιρώ να κατεσκεύασε και τόν τού Φραγκλίνου. Επομένως, θα ελήφθη τότε και τού έκμαγειου τούτου ζώντος έπίσης τού Φραγκλίνου, διότι ή Houdon είχε έλθει εις Αμερικην τώ 1875, έν εποχή καθ' ήν έζη ούτος εκεί.

Άλλά άδιάφορον εις ήμάς



Άριθ. 10. Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος.

τούτο, άφού πάντες όμολογοϋσι τήν έπιτυχή αναπαράστασιν τής όηγγόνου φυσιογνωμίας αυτού.

Τό προσωπειον τούτου μεγαλοπρεπώς αναπαριστά τά άθανάτα ίχνη τού δευτέρου θεμελιωτού τής Αμερικανικής Δημοκρατίας και τού περιδόξου φυσιοδίφου και σοφου και τούτο μάς άρκει, διότι αυτό κυρίως ένδιαφέρει ήμάς και τήν μέλουσαν γενεάν.

Ίδου ήδη και ή Φριδερίκος ή Μέγας!

Ούτος δυστυχώς δέν δύναται να συγκαταριθμηθή μεταξυ τών μεγάλων συμπαθών άνδρων τής ανθρωπότητος. άλλ είναι ούχ' ήττον διασημότης εκ τών σπανίων. Πολεμάρχης διάσημος και



Άριθ. 11. Φριδερίκος ή Μέγας

φιλόσοφος εκ τών μετρίων θεωρείται δικαίως, ως ή θεμελιωτής τής μεγάλης εκείνης στρατιωτικής Δυναμείας, τής Πρωσίας, ήτις παρεσκεύασε τήν δρόσιν και τά κατά τή 1870 άποτελέσματα.

Τό πρωτότυπον τού ήμετέρου έναντι προσωπειου εύρίσκεται έν τώ Βασιλικώ Μουσείω τών Χοχεντζόλερν.

Τό προσωπειον τού μεγάλου πολεμιστού, ως ήδη είπεν ή πολυς Lavater, είναι έν τών εκφραστικωτάτων, και πιστοτάτων όμοιοτύπων, όσα ή ανθρωπότης απέκτησε ποτε!



Άριθ. 12. Ναπολέων ή Α'.

στον κατά τās τελευταίας στιγμάς τού πολυμήχθου σταδίου του. Συνεπώς ή Δόκτωρ Antomarchi εκλείσει τούς όφθαλμούς: τού Αυτοκράτορος και έφρόντισεν έν ταύτῳ να λάβη τά ίσση πολύτιμα διά τήν τε ιστορίαν και τήν έπιστήμην χαρακτηριστικά του μετά θάνατον, διότι μόνος αυτός εύτυχώς ήπηρεν ή κατάλληλος προς διάσωσιν τής έπιθανάτου μορφής τού διαπρεπούς τούτου άνδρός.

(Έκτεται τή τέλος)

Φρ. Πριντεζης

Παρακαλούνται όσοι όφειλουσιν έτι τήν συνδρομήν των τού λήξαντος ήδη έτους, ως και οι καθυστερούντες τή αντίτιμον τών άποσταλέτων αυτοίς ήμερολογίων, εύαρεστούμενοι να μάς άποστειλωσι τά όφειλόμενα, όπως εξοφλήσωμεν τούς εκρεμείς τούτους λογαριασμούς.

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετά 300 καλλιτεχνικών εικόνων έν τῳ κειμένῳ

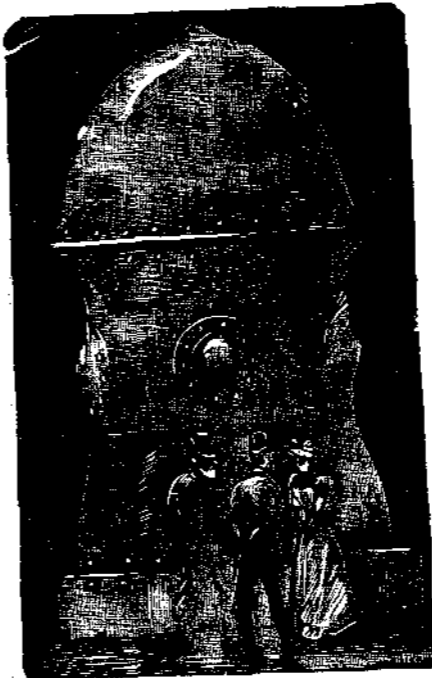
Κατά μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Τό βλήμα.

(Συνέχεια, ιδέ προηγούμενον φύλλον).

Μετά δύο μήνας μετά τά άνωτέρω συμβάντα, ή Γοντράν δε Φλαμμερμόν, όν ή κ. Ουσιώφ είχε έπιφορτίσει να κατεσκεύαση κατ' ίδιον σχέδιον τή βλήμα, όπερ έμελλε να τούς μεταφέρει εις τά ουράνια ύψη, περιεμένετο τή έσπέρας εκείνο υπό τού γέροντος και τής θυγατρός του, όπως τούς δώση πληροφορίας περι τού σημείου, εις ή εύρίσκοντο αι έρ-



Τό βλήμα.

γασίαι, εις τή έν Γρενέλλη έργοστάσιον, έθα προπαρισκευάζετο τή κολοσιαίον βλήμα και τά έξαρτήματα αυτού.

Ένταύθα λοιπόν συναντηθέντες πάντες, ανέλαβεν ή Φρικουλέ να ήδηγήση τόν γέροντα και εξήγηση τά καθέκαστα.

Έν μέσῳ μεγάλου διαμερίσματος σκοτεινοτάτου, πελόριον άντικείμενον έν σχήματι κοινού βλήματος πυροβόλου ύψουτο ύπερήφανον και έπιβλητικόν, λάμπον ως άστή έν μέσῳ τού σκότους.

— Τί είναι αυτό; ήρώτησεν ή Σελήνη εκπληκτος.

— Μή κινηθείτε, άπεκρίθη ή Φρικουλέ, σταθήτε.

Και πείσας κομβίον, πάντες εξέβαλον έν ταύτῳ φωνήν εκπλήξεως και θαυμασμού. Ηλεκτρική τις λυχνία είχε διαχύση αύθως άπλετον και λαμπρόν φῶς έν τῳ διαμερίσματι εκείνῳ και ή παμμιγέθης κορμός έφάνη αυτοίς έν τῳ άμα ως φανταστικόν φάσμα και έν πλήρει ήμέρῳ έν όλη αυτού τῃ μεγαλοπρεπείῳ.

Θά εξαλάμβανε τις αυτόν ως άρχαίον πύργον τού μεσαιώνος, περιβεβλημένον εκ λευκοῦ λάμποντος και λείου μετάλλου.

— Τό βλήμα! άνέκραξεν ή Ουσιώφ.

— Μάλιστα, απήντησεν ή Φρικουλέ, τή βλήμα, συμφώνως τῳ σχέδιῳ, όπερ έδώκατε τῳ κ. Γοντράν και κατεσκεύασα έγῶ κατά τās ήδηγίας του.

Ο γέρον περιεργάσθη αυτό πανταχόθεν και έμεινε πολυ εύχαριστημένος.

— Πλήν έπέφερα μικράν μεταβολήν, προσέθηκην ή κόμης εις τή είδος τού μετάλλου. Φοβηθείς, μήπως γίνη βαρῦ τή περι-



Έσκέφθητε περι τās πτώσεως ήμῶν εις τήν σελήνην;

βλήμα, κατεσκεύασα αυτό εκ μαγνησίου και νικελίου ως έλασφρότερον και εύθυνότερον συνάμα μετάλλου, διότι έχει βάρος, ως γνωρίζετε, έξακίς όλιγώτερον τού άργύρου και κατά τή ήμισυ όλιγώτερον τού λευκαργιλίτου. Είναι δι και ως ή χαλύψ άντοχικόν μετάλλου.

Ο γέρον έπεδοκίμασε τή διάβημά του, ή δε Σελήνη ήρώτησεν.

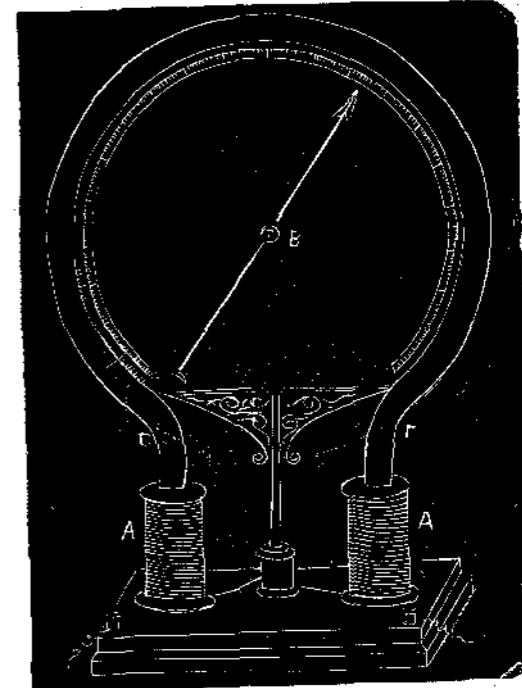
— Και τί βάρος έχει ήδη τή βλήμα αυτό;

— Πεντακόσια έως έξακόσια χιλιόγραμμα και ως βλέπετε, προσηρμώσθη διά τεμαχίων, άτινα δύναται εύκόλως ν' άποσυντίθενται και μεταφέρονται όπουδήποτε.

Ο γέρον διά τής άφής τής χειρός εξήταξεν όλως ένθους τά πάντα, ένῳ ή Σελήνη ήδημόνει, όπως εισέλθωσι και έντός τού βλήματος.

Ο δε Γοντράν τότε στρέψας μοχλόν τινα, μικρά τις θύρα ήνεψήθη αυτομάτως, στραφείσα περι έαυτήν άθρουδως.

Τή έσωτερικόν τού βλήματος ήτο έστολισμένον διά πικνού ύφάσματος, διεσκευασμένον διέ διά μεγάλης ελαστικότητος, όπως άντέχη και εις τās μάλλον άποτόμους προακρούσεις.



Ο σεισμογράφος.

έφερε ποικίλα ελατήρια καταλλήλου στερεότητος προς άποφυγήν παντός έξωτερικού κινδύνου. Είς δι τās τέσσαρας αυτού πλευράς ύπήρχον καταλλήλως τοποθετημένα τέσσαρες φεγγίται μετα ίσχυρών ύάλων, όπως καθίσταται έφικτή και ή προς τά έξω παρατήρησις.

Κύκλωθεν του βλήματος υπήρχε διδάνιον και άνωθε τέσσερες ηλεκτρικαι λυχνιαί. Άπέναντι διεκρίνετο μικρά τις βιβλιοθήκη και παραπλευρώς έρμάριον δια την τοποθέτησιν των ένδυσμάτων.

Είς το μέσον έκκειτο μικρά τις ξυλίνη και κομψή κλίμαξ ήτις ώδήγει προς τα άνω, ένθα εύρίσκετο διαμέρισμα διηρημένον εις έτερα τρία μικρότερα, εξ ών το έν έχρησίμευεν ώς μαγειρείον, το έτερον ώς εργαστήριον και το τρίτον ώς αποθήκη οξυγόνου και των λοιπών χρωιδών άντικειμένων.

— Παρατηρώ, ειπε τότε ο κ. Όσιπώφ, ότι δέν έλησμονήσατε τίποτε.

— Προσπαθήσαμεν να έκτελέσωμεν κατά γραμμα τας ύμετέρας οδηγίας, απήντησεν ο Γοντράν.

— Και πώς θά θερμαινεται το μαγειρείον; ήρώτησεν ή Σελήνη.

— Άπλούστατα, δια μιάν ηλεκτρικήν στήλην του Τρουβέ, απήντησεν ο Φρικουλέ, εκ 12 στοιχείων, ήτις θά εργαζεται επί 240 ώρας, ήτοι 10 ήμέρας άδραβώς. Το ρεύμα αútης θά τροφοδοτή τας τέσσαρας λυχνίας πυρακτώσεως και συνάμα την έστίαν, ήτις θά καίη δι' οινόπνεύματος άνευ καπνιάς και θυσαδίας.

Η Σελήνη έκρουσεν επανειλημμένως τας χείρας εξ εύχαριστήσεως.

— Έυγε! ευγει! ειπεν, σάς ύπόσχομαι να σάς κάμνω έξαισια φαγητά.

— Καλά όλα ταύτα, ειπε τότε ο Γοντράν αποτεινόμενος προς τον γέροντα, άλλ' έν τοις σχεδίοις σας δέν αναφέρεται τίποτε περί της ένταυθα συντηρήσεώς μας, δηλαδή πώς θά αναπνέωμεν.

— Ίσως, προσέθηκεν ο Φρικουλέ, ο κ. Όσιπώφ διανοείται να κατασκευάση τεχνητώς αναπνέσιμον άέρα δια της χλωρικής ποτάσεως και του διττοξειδίου του μαγγανησίου.

— Ποσώς, ποσώς, έπροθυμοποιήθη ν' απαντήση ο γέρον, διότι ή αποσύνθεσις του μίγματος τούτου και ή παραγωγή του οξυγόνου άπαιτεί ένεργητικήν θερμάνσιν.

Ο Γοντράν και ο Φρικουλέ παρετήρουν μετά προσοχής τον γέροντα.

— Δέν έννοώ χημικώς, προσέθηκεν.

— Ηύρατε νέαν τινά μέθοδον;

— Ουχι έγώ, άλλ' οι ύμέτεροι συμπατριώται, των όποιων ή φήμη πανταχού διεσάλπισθη. Οι κ.κ. Cailletet και Raoul Pictet κατάβησαν ιδιζ έκαστος δια διαφόρων μέσων να ύγροποιήσωσι τας άέρια ταύτα τας τέως θεωρούμενα άπίστα, το ύδρογόνον και οξυγόνον. Τη έμπνεύσει λοιπόν τούτων, θά ένεργήσω όμοιως, άλλ' έν μεγάλω, τη βοηθεία δε ισχυράς πίσεως και σημαντικής έλαττώσεως της θερμοκρασίας, θά ύγροποιήσω το οξυγόνον. έν ανάγκη μάάλιστα πιστεύω να δυνηθώ να το στερεοποιήσω και ούτω να κατορθώσω να μεταφέρω ποσότητά τινα άέρος εις μικράς βάζβδους. Έν τούτοις προτιμώ να τον έσωκλείσω έντός χαλυβδίνων δοχείων.

— Ναι, άλλά λαμβάνετε ύπ' όψει, ότι άπαιτείται πολύ μεγάλη προμήθεια; ήρώτησεν ο Φρικουλέ όλίγον άνήσυχος.

— Μη φοβείσθε. Έκαμα τους ύπολογισμούς μου έγώ. Ύπελόγησα, ότι μία λίτρα ύγροποιημένου οξυγόνου αντιπροσωπεύει δεκαπέντε κυβικά μέτρα, ήτοι δεκαπέντε χιλιάδας λίτρας ζωϊκού άέριου. Όττε με έκαστον λίτρας εκ τού βενστού τούτου δυνάμεθα να έχωμεν έπαρκή προμήθειαν. διότι εις είκοσιτέσσαρας ώρας θά θάπανώμεν μόλις μίαν λίτραν, ήτοι έκαστος εξ ήμων θά δαπανήσιν έκαστον πενήτηκοντα λίτρ. ζωϊκού άέριου καθ' ώραν.

— Άλλ' έλάβετε ύπ' όψιν, υπέλαβεν ο Φρικουλέ, ότι ο άήρ θά μόλυνεται έν κλειστῳ χώρῳ;

— Ναι, και προς καταπολέμησιν και τούτου έσκέφην να μεταχειρισθώμεν την καυστικήν ποτάσσαν, ήτις απορροφά το άνθρακικόν οξύ και κατά είκοσιτέσσαρας ώρας θ' αποδιώκωμεν δια μέσου ένεργητικού άέρισμού τας παραγόμενα

μάσματα εκ της πνευμονικής άναπνοής. . . Τι λέγεται περί τούτου, κ. Φλαμμερμόν;

— Νομίζω, άπεκρίθη σοβαρώς ο κόμης, ότι έχετε δι' όλα έπιτυχώς προβλέψει.

Και ταύτοχρόνως ζωνρώς έθλιψε την χείρα του γέροντος.

— Καλώς έχουσιν όλα ταύτα, ειπέπεν ο Φρικουλέ, άλλά γνωρίζετε την διάμετρον του κρατήρος Κοτοπάκη; ή μήπως ή περιφέρεια του βλήματος συμπίσει πολύ μικρά, διότι, ως γνωρίζετε, πρέπει τούτο να εφαρμόζεται ακριβώς προς αποφυγήν της άντιστάσεως του άέρος.

— Άδιάφορον, απήντησεν άμέσως ο γέρον σοφός, έν τούτῳ περιπτώσει θά μεταχειρισθώμεν δεύτερον περιβλήμα του βλήματος, όπερ δυνάμεθα εκει να κατασκευάσωμεν συμφώνως ταις διαστάσει της διαμέτρου του ήφαιστείου.

Άμφότεροι συγκατένευσαν δια κινήσεως της κεφαλής, ο δε Γοντράν ήρώτησεν

— Άλλά, κ. Όσιπώφ, έσκέφητε περί της πτώσεως ήμων εις την σελήνην; Μόλις φθάσωμεν έν τη έλκτική ζώνη αútης, το βλήμα θά πέση επί της σελήνης εξ ύψους τριάκοντα χιλιάδων χιλιομέτρων περίπου. Τίνι τρόπῳ θά ματαιώσωμεν την εκ της συγκρούσεως καταστροφήν;

Ο γέρον έμειδίασε και έγείρων έλαφρώς τους ώμους

— Θα πίσωμεν, απήντησε, μετά ταχύτητος 2,500 μέτρ. κατά το τελευταίον δευτερόλεπτον. . . Όστε, λαμβάνοντες ύπ' όψει την άραίωσιν του άέρος, δέν έχομεν να σκεφθώμεν περί ουδενός φυσικού μέσου. Έγώ όμως διανοήθην απλώς να θέσωμεν εις το βάθος του οδουζιου μας αντιδραστικά μόνον μηχανικά ισχυρά έλατήρια, όπως ή πρόσκρουσις άπωλήσῃ ούτω πᾶσαν αútης την δύναμιν.

Μετά την ανακοίνωσιν ταύτην και άφού έτι επ' όλίγον περιεργάσθησαν πάντα τας διαμερίσματα του βλήματος, ο γέρον λαμβάνων τον βραχίονα της θυγατρός του εξήλθον αútου.

Είτα δε σφίγγων άμφοτέρας τας χείρας του κόμητος

— Τέκνον μου, τῳ ειπε, σε συγχαίρω εξ όλης ψυχής δια την έπιτυχῆ έκτέλεσιν του σχεδίου μου, έν τώσῳ χρονικῳ διαστήματι. Ουδέν παρελήφθη ή παρημελήθη και σοι το επαναλαμβάνω, έβάδισα μετά τοιαύτης ταχύτητος και ακριβείας, ήτις μεγίστην περιποιεί τιμήν εις την ένεργητικότητα σου και εύφυσίαν.

Ο Άλκιόδης Φρικουλέ είχε πλησιάσει αútους και τας χείρας έχων όπισθεν του έμειδία ειρωνικώς επί τη τιμή και αξία, ήτις τοσοούτον αναιδώς τῳ υπεκλείπτετο.

— Και έν τούτοις δέν είδατε έκτεί τα πάντα, προσέθηκεν ο ο Γοντράν οδηγών αútους προς έτερον μέρος του βλήματος. Ίδου τας δια την κυλινδροποίησιν και προπαρασκευήν του σωλήνος του κρατήρος μηχανήματα. Ίδου και αι άντλια, τας ηλεκτρικά μηχανήματα, έρμάρια και λοιπά εργαλεία.

Ο Όσιπώφ τας πάντα και πάλιν εξετάσας έμεινε κατευχαριστημένος και ένθουσιασμένος δια την πλήρη δεξιοότητα του μέλλοντος γάμβρου του.

— Άλλά πάντα ταύτα, ειπεν ο γέρον Όσιπώφ τότε, είναι έργα της διανοίας σου;

Ο Φλαμμερμόν έμειλλε ν' απαντήση, ότι ιδιαίτερόν τι κίνημα του Φρικουλέ τῳ επέβαλε σιωπήν.

— Λοιπόν! δέν απαντάτε; ήρώτησεν ο γέρον.

— Λοιπόν, κ. Γοντράν, προσέθηκεν ο Φρικουλέ, έντρέπεται να όμολογήσῃ, ότι ου είσαι ο εργάτης πάντων των έπινοήσεων και σχεδιαγραφημάτων, συνεπεία των όποιων πάντα ταύτα κατασκευάσθησαν;

Ο δε γέρον ύψώσας τότε τας χείρας του προς τον ύμνον

— Οποία εύφυσία! ανεφώνησεν, όποια μετριοφροσύνη! Και αποτεινόμενος είτα προς τον Φρικουλέ

— Ίδου, κ. Φρικουλέ, τῳ λέγει, οι αληθείς σοφοί είναι πάντες τοιούτοι, μετρίοφρονες και σιωπηλοί. . . ένθ' οι άλλοι. είναι

Ο νέος μηχανικός συνέσπασεν έλαφρώς τας όφρυσ και — Κύριε Όσιπώφ, τῳ ειπε, περιττολογείτε. . . διότι μοι είπατε ήδη τούτο.

Ο Όσιπώφ παρετήρησε τότε αútον μετά προσοχής και άπειλῶν αútον δια του δακτύλου

— Όσῳ και άν ζηλοφθονείτε, ουδῶλος έκπλήσσομαι δια τούτο, τῳ λέγει.

Ο Φρικουλέ διερράγη τότε εις γέλωτας

— Έγώ, να ζηλοτυπῶ, άνέκραξε, την έπιστημονικήν δεινότητα του Γοντράν; Α! κύριε Όσιπώφ, τότε παραγνώρίζετε τας έμάς ταπεινάς γνώσεις και ίσως παρεξηγείτε την προς τον φίλον μου ειλικρινή φιλίαν μου.

Η δεσποινίς Σελήνη, ήτις μετά πολλής προσοχής και έπιτηδειότητος ήκουε τ' άνωτέρω, προβλέπουσα δεινήν ίσως μεταξυ αútων ρήξιν και μεσολαβούσα

— Τι περίεργον μηχανήμα! άνέκραξε, δεικνύουσα δια της χειρός εις την γωνίαν του διαμερίσματος εργαλείον τι σχήματος εππειου πετάλου, ύφ' ό υπήρχε βαθμολογημένος πίναξ μετά μιάν μεγάλην κινήτη βελόνης. . . Τι είναι πάλιν αútó;

Ο γέρον στραφείς και πλησιάσας

— Και δντως, ειπεν ούτος, περίεργον εργαλείον.

Ο Φρικουλέ πλησιάσας τον κόμητα

— Ξεύρεις ν' απαντήσης καταλλήλως; τον έρωτῆ.

— Πιστεύω. . . Θα προσπαθήσω. . .

— Πρόσεξον.

— Τούτο, δεσποινίς, απήντησεν ο Γοντράν, είναι το έργαλείον, όπερ ο πατήρ σας με παρεκάλεσε να έφεύρω.

— Ο σεισμογράφος! άνέκραξεν ο γέρον.

Ο Γοντράν εκλίνε την κεφαλήν σοβαρώς.

— Μάλιστα, κύριε Όσιπώφ, ο σεισμογράφος, ειπεν, του όποίου οι δύο άυτοι βραχίονες είναι ηλεκτρομαγνηται, ους τας τελλουρικά ρεύματα διερχόμενα δια των σπειρών των πηνίων αútων μαγνητίζουσι. Συνωδά δε τη έντάσει της μαγνητίσεως ταύτης, ή βελόνη εκκλίνει πλέον ή ήττον επί του πίνακος, δεικνύουσα τας μεταβολάς της έντάσεως του γήινου μαγνητισμού, δν άγνωστος έτι ήμιν νόμος συνδέει προς τας ήρασιτειώδεις εκφάνσεις και τας έκκριτικὰ τούτων φαινόμενα.

— Έυγε, τῳ έμορμύρισεν ο Φρικουλέ, όστις ήκολούθει μετά ποιās τινος άμφιβολίας τας εξηγήσεις ταύτας του φίλου του.

Η Σελήνη έρριψε βλέμμα εύγνωμοσύνης τῳ Φρικουλέ, ο δε γέρον ιδείκνυτο πλήρης χαράς.

(Ίσως: συνέχεια)

ΤΟ «ΑΘΗΝΑΙΟΝ»

Περίκομψον θερινόν θεατρον ιδρύθη πρό τινος ένταυθα ύπό των κ.κ.Χαραμη και Πρίντζη, υπό άρίστους δ' ολωνους ήρξατο έν αútῳ των παραστάσεων του ο ύπό τον άριστον ήθοποιόν κ. Κοτοπούλην δραματικός θιασος «ή Πρόδοξος». Το «Αθηναιον», ού ανάδοχος έγένετο φιλοθεάμων Κυρία, κείται αληθώς έν τη καλλίστη θέσει της λεωφόρου Πατισίων και ακριβώς έναντι του 'Αρχαιολογικού Μουσείου' όριζων διαυγής διανοίγεται περίξ, ένθ' αύρα ζωογόνος εκ των όρειων πνεύουσα κατά τας έσπερίας ώρας, καθιστῆ λίαν εύάριστον και ποθεινήν εις πάντα την έν τῳ θεάτρῳ διαμονήν, και επί πᾶσι φωτισμός άπλετος και καταυγάζων προδίδει όλως έκτακτον καλλιτεχνικήν αútῳ όψιν προσελκύοντι καθ' έκαστην έσπέραν δια των επ' ίση καλλιτεχνικών παραστάσεων το ένθος της παρ' ήμιν κοινωνίας. Ίκανώτατοι και φιλότιμοι ήθοποιοί εκκλιθῶνται άμιλλαν εύγενή και μετά πολλού ζήλου εργαζονται ύποδούμενοι τους διαφόρους χαρακτήρας των διδασκομένων κωμειδωλικών, ως επί το πλείστον, έργων. Η ψδική εξαίρετος

κατακλειεί τον νοον των άκροατών, διότι εκτός της άριστης και γνωστής τῳ ελληνικῳ δημοσίῳ καλλιφώνου αουδου κ. Κωνσταντινοπούλου, προσετέθη και άλλη νεαρά τοιαύτη εύελπις και μετά θάρρους επ' ισχύατων το θεατρικών σταδίων άσπασαμένη' ειπε δε αútη ή θυγάτηρ του θιασάρχου κ. Κοτοπούλη, Άντιόπη. Πεπρωκισμένη ύπό της φύσεως δια φωνής μελωδικής και εύστροφου, παρέχει πολλές έλπίδας ότι, συν τῳ χρόνῳ, θέλει καθίξει περιφανή θεσιν έν τῳ κύκλῳ των συναδέλφων της και συμπατριῶν της' θέλει δε κατορθώσει τούτο, εάν έμείνη μελετώσα ένδελεχώς και άρτίως καταρτιζόμενη βαθμίδων εις την ψδικήν. Ίδιοφύια και έπιμειλεια είσι δύο αναφαίρετα πλεονεκτήματα, άτινα όφείλει να συναίη έν έαυτῳ πᾶς ύποκριτής. Και ήδη δέν μένει ή έγκαρδίως να συγχαρώμεν πρώτον τοις αναλαβούσι την ίδρυσιν του θεάτρου επχειρηματικούς κυρίως και δεύτερον τῳ εγκρίτῳ θιασάρχῳ κ. Κοτοπούλη, κατορθώσαντι να συγκροτήση έφέτος τον άριστον των θιασών, τον φαιδρόνοντα καθ' έκαστην άπειρουν βραθυμίδων, σπεύδοντας άθρόονς εκει και ποθούντας δρόσον και ήδονήν και άμφοτερα τ' απολαμβάνουσι.

Ο θιασος ήρξατο των παραστάσεων αútου δια των συνήθων και γνωστών κωμειδωλλίων' όσον ούπω δε αναβιβάζονται επί της σκηνής του «Αθηναίου» νέα έργα και σπουδαιότερας αξίας, περί ών εκτενέστερον θά διαλάβωμεν άλλοτε.



ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

- 23. Αίνιγμα. Της ρίζης μου της βρωμεράς Τη τρίτο έν κλαδεύσης Παρά ω άνθος εύσμον Χωρίς να με'φτεύσης. 24. Αίνιγμα. Έχω τας σ' άνάλα αδελφός κ' έχθρον μου την φίλιαν Έχω δε ά-ευ κεφαλής, στας ύψεις κατοικίαν Φιλτάτε μοι μη νομίσης πώς εν' εύκολος ή λύσις Γιατ' άμέσως θά έρπάξω μίαν ώραιαν κεφαλήν και θά τρέξω να καθήσω στ' άλμυπου την κορυφήν. 25. Γρίφος. NP / O + γκ 'Ατικ' 1 εις. Νεμέα Πάνος Ν. Πλατανίτης.

Λύσεις των εν ταξ ύπ' αριθ. 2 και 3 φύλλοις Αίνιγμάτων.

- 1. Αίνιγμα. Νέφος-νέος. Έβυσαν οι εξής. Π. Ν. Πλατανίτης εκ Νεμέας. Δ. Κορινιώτης, εκ Πατρών. Σ. Δίδες εκ Σμύρνης. Ίων. Φωκιανός εξ 'Αθηνών και Γ. Α. Κωνσταντινίδης εξ 'Αθηνών. 2. Αίνιγμα. Ο κωνός. Π. Ν. Πλατανίτης εκ Νεμέας. Δ. Κορινιώτης εκ Πατρών. Δ. Δίδες εκ Σμύρνης και Δ. Πετρόπουλος εκ Νεοχωρίου. 3. Αίνιγμα. Μοῦσα-Μ-οῦς-α=οῦς Π. Ν. Πλατανίτης. Σ. Δίδες εκ Σμύρνης. Γ. Α. Κωνσταντινίδης εξ 'Αθηνών και Π. Συράνης εκ Κωνπόλεως. 4. Ερώτησις. Η άρχή του παντός είναι το Π. και το τέλος του κόσμου το Υ. Π. Ν. Πλατανίτης. Δ. Κορινιώτης εκ Πατρών. και Π. Συράνης εκ Κωνσπόλεως. 5. Ιστορική ερώτησις. Εις τον Φωκίωνα. Π. Ν. Πλατανίτης. Δ. Κορινιώτης και Σ. Δίδες. 6. Γρίφος. Έπι δώδεκα έτη. Π. Ν. Πλατανίτης. και Ίω. Φωκιανός εξ 'Αθηνών.

7. Γράφος. Αί μυστικά συνδικαλίξεις γεννώσιν ύπνοσας.

Π. Ν. Πλατανίτης.

8. Αίνεγμα. Ώκεανός—Κία.

Δ. Κορινιώτης εκ Πατρών και Σ. Δέδες εκ Σμύρνης.

9. Αίνεγμα. Ναύ—πλοτον=Ναύπλιον.

Σ. Δέδες εκ Σμύρνης και Κωνστ. Σαϊνόπουλος εκ Καλαμών.

10. Αίνεγμα. Άν—άφή=Άνάφη.

Π. Ν. Πλατανίτης. Ίω. Φωκιανός εκ Άθηνών. Γ. Α. Κωνσταντινίδης εκ Άθηνών.

11. Αίνεγμα. Έτος—δ—ετός.

Π. Ν. Πλατανίτης εκ Νεμέας, και Ίωάννης Φωκιανός εκ Άθηνών.

12. Αίνεγμα. Όδός—δάς

Γεώργιος Χρυσοχαιδής εκ Άθηνών. Γ. Α. Κωνσταντινίδης εκ Άθηνών και Π. Νικολόπουλος εκ Πειραιώς.

13. Γράφος. Έλλάς.

Ίω. Φωκιανός εκ Άθηνών. Κ. Σαϊνόπουλος εκ Καλαμών. Γ. Α. Κωνσταντινίδης εκ Άθηνών.

14. Γράφος. Άριστοειδης.

Π. Ν. Πλατανίτης. Σ. Δέδες εκ Σμύρνης. Γ. Α. Κωνσταντινίδης εκ Άθηνών.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Ι. Δ. Πάτρας. Συνδρομή σας και αντίτιμον ήμερολογίου ελήφθη. Εύχαριστούμεν. Απόδειξις εν παρόντι φύλλω. — Ι. Δ. Άμφισσας. Συνδρομή σας τρ. έτους ελήφθη. Εύχαριστούμεν. Απόδειξις εν παρόντι φύλλω. — Α. Ι. Λ. Κέρκυρας. Συνδρομή σας τρ. έτους ελήφθη. Σας εύχαριστούμεν. Απόδειξις εν παρόντι φύλλω. — Η. Κ. Σύρον. Έπιστολή μετά περιεχομένων ελήφθη. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Π. Ν. Π. Νεμέας. Φωτογραφία, λύσεις και αίνιγματα ελήφθησαν. Έχει καλώς. — Ν. Π. και Δ. Φ. Χαλκίδα. Συνδρομητής ενεγράφη. Σιγά φύλλον τῷ άπεστάλη, εύχαριστούμεν. — Ν. Π. Κ. Σύρον. Συνδρομή φίλου σας και αντίτιμον ήμερολογίου ελήφθη. Εύχαριστούμεν. — Ν. Ν. Βόλον. Έπιστολή μετ' επιταγής και άποδείξεων ελήφθη. Εύχαριστούμεν έγράφαμεν. — Χ. Γ. Ρ. Λεσχιάσας. Έπιστολή ελήφθη συνδρομηται ενεγράφησαν ταχυδρομικώς γράφομεν. — Ι. Β. Βραϊλάς. Έπιστολή ελήφθη, εύχαριστούμεν πολύ διά τας εν αυτή πληροφορίας, ελπίζομεν σύν θεῷ να επιχειρήσωμεν επίσκεψιν και μέχρι τῶν μερῶν σας. — Γ. Φ. Κάϊρον. Έπιστολή ελήφθη και είδομεν μετ' απορίας μας τὰ εν αυτή. Ταχυδρομικώς σας απαντώμεν σχετικώς περι έλων. Εύχαριστούμεν.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣ.

ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Ειδοποιούνται όσοι εκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως» φυλάττουσι τὴν σειράν τῶν φύλλον αὐτῆς και καταρτίζουσι τόμους, ὡς και οι προμηθευόμενοι ἰτησίως εκ τῶν γραφείων μας ἑτοιμούς τοιούτους, ὅτι ἑτοιμασθέντων τῶν καλλυμάτων και τευχῶν τοῦ βου ἤδη λήξαντος ἔτους εὐρίσκονται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν, εἰς τὰς συνήθεις τιμὰς.

Ἐπίσης εὐρίσκονται και σώματα ἀπλά και χρυσόδετα τοῦ 1, 2, 3, 4 και 5 ἔτους.

Ἡ Διεύθυνσις

HOTEL DES PYRAMIDES

TENU PAR

CONSTANTIN POLYDOROPoulos

TANTAN, Rue de la Bourse

Chambres nouvellement meublées — Propreté parfait
Service particulier — Appartement pour familles —
Bains chauds et froids — Prix modérés.

Δωμάτια εύρύχωρα και εύαερα — Επίπλωσί καινούργη και κομψή — Καθαριότης και ύπηρεσία πλήρης — Δωμάτια ἰδιαίτερα δι' οικογενείας — Λουτρά θερμά και ψυχρά.

Τιμαί συγκαταβατικά



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

39 — Όδός Σταδίου — 39

Ἀντικρῦ Ἀρσακείου.

Εἰδικός διά δέσμον ἐπιστημονικῶν βιβλίων και ὀλοκλήρων βιβλιοθηκῶν κατ' ἀποκοπήν δι' ἔκτυπώσεις ἐπισκεπτηρίων, ἐπικεφαλίδων, ἐπιστολῶν και φακέλλων και παισιώσεις εἰκόνων Γίνεται χρῆσις δερμάτων ἀρίστων πάντων τῶν εἰδῶν. Πέμψατε τὰ βιβλία σας εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν φιλοβιβλίων

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» συνεβλήθη μετὰ εἰδικοῦ καλλιτέχνου ἐν Παρισίοις διά τὴν κατασκευὴν ἐλαιογραφῶν εἰς μέγα μέγεθος εκ μικρῶν φωτογραφῶν εἰλημμένων ἐπὶ τοῖς ἀκολουθοῦσι ὄροις και τιμαῖς :

Δι' ἐλαιογραφίαν μήκους	14	ἐπὶ	10	ἀντὶ	φρ. 7
»	20	»	12	»	15
»	22	»	16	»	20
»	27	»	22	»	32
»	35	»	27	»	42
»	41	»	33	»	65
»	55	»	46	»	90
»	60	»	50	»	115

Αἱ ἀνωτέρω τιμαί ὁρίσθησαν ἐξαιρετικῶς διά τὸν συνδρομητῆς τῆς «Φύσεως» και εἰσὶ προκληρωταὶ σύν τῇ ἀποστολῇ τῆς φωτογραφίας τοῦ ἐλαιογραφησομένου ἀντικειμένου.

Τὰ έξοδα τῆς διασκευῆς και ἀποστολῆς τῆς ἐλαιογραφίας εκ Παρισίων μέχρι κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου ὁρίσθησαν ἐπὶ πλέον εἰς 10 %.

Ἀντὶ 30 φρ. μόνον ὁ αὐτὸς καλλιτέχνης ἀποστέλλει και ἐλαιογραφίαν μετὰ παισίον, παριστώσας διάφορα φυσικά τοπία δι' αἰθούσας φαγητοῦ λαμπρῶς ἐπεξεργασμένας.

Γαλλίς πτυχιούχος παραδίδουσα λίαν εύμοδόως τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν δέχεται παραδόσεις. Πληροφορία 27 — Όδός Ὀμήρου, ἀριθ. — 27

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ